
Korespondencja M. Konopnickiej : archiwum M. Konopnickiej

Biuletyn Polonistyczny 1/3, 32-33

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KORESPONDENCJA M.KONOPNICKIEJ. ARCHIWUM M.KONOPNICKIEJ

/Niniejsza notatka jest uzupełnieniem informacji wydrukowanej w Biuletynie Polonistycznym z.2, s.40 i 41; prostuje też zawarte w tej informacji nieścisłości/.

Pracę nad korespondencją M.Konopnickiej podjęła Maria Wantowska początkowo indywidualnie, poza IBL. W r. 1953 pracę nad korespondencją M.Konopnickiej przejęła Pracownia Edytorska Okresu Pozytywizmu IBL pod kierunkiem prof. J.Baculewskiego. W ramach tej pracowni M.Wantowska kontynuowała rejestrację rękopisów, zwłaszcza listów Konopnickiej. Rezultatem tej rejestracji było zorientowanie się w liczbie posiadanych zabytków rękopiśmiennych Konopnickiej w Polsce, a także, w ich lokalizacji. Największą niespodzianką, jeżeli chodzi o liczbę posiadanych rękopisów i notatek, stanowiących warsztat pracy poetki, przyniosło Muzeum Narodowe w Krakowie, najwięcej listów zachowało się w posiadaniu rodziny w Żarnowcu. Zmarła niedawno córka Konopnickiej, Zofia Mickiewiczowa, wypożyczyła je IBL-owi, zezwalając na zmikrofilmowanie i wydanie w całości, zastrzegając jednakże, żeby przed publikacją nie udostępniać ich żadnemu czytelnikowi ani wydawcy.

Przeprowadzona rejestracja dała podstawę do organizacji w IBL Archiwum Konopnickiej /1953 r./. W ciągu rocznej pracy w Archiwum M.Wantowska zajmowała się dalszą rejestracją rękopisów Konopnickiej, w wyniku czego Pracownia sporządziła 1280 kopii maszynowych listów, 143 fotokopie i 214 mikrofilmów. Wszystkie te kopie stanowią własność Archiwum i są podstawą prac edytorskich.

W tym samym czasie zostały w Archiwum przepisane partie kartoteki Adama Bara dotyczące Konopnickiej. Kartki skopiowane wzbogaciły kartotekę bibliograficzną o około 2000 pozycji.

Pod koniec 1954 r. M.Wantowska rozpoczęła pracę nad studiami krytycznoliterackimi Konopnickiej, zwłaszcza w zakresie jej badań nad twórczością Mickiewicza. Rezultatem tych prac jest rozprawa o "Ludowości Dziadów kowieńsko-wileńskich" i przygotowywanie do druku studiów Konopnickiej o Mickiewiczu.

Rozprawa ukazała się drukiem w r. 1958 /jako rozdział pracy zbiorowej, pod red. prof. J.Krzyżanowskiego, "Ludowość u Mickiewicza"/. Prace nad studiami Mickiewiczowskimi Konopnickiej, trwające do dziś, obejmują opracowanie tekstu sześciu rozpraw

i dodatku poetyckiego. W maszynopisie przygotowane noty edytor-
skie aparatu krytycznego obejmują około 150 stron, komentarz
około 300 i wstęp około 100 stron.

Dalsze kompletowanie korespondencji Konopnickiej i przygoto-
wanie jej do wydania realizowane jest od roku przez Pracownię
i jej kierownika, prof. J. B a c u l e w s k i e g o.

Obecnie znajduje się w przygotowaniu I tom listów Marii Ko-
nopnickiej do córki Zofii. Oddanie go do druku przewiduje się
w r. 1959.

Dalsze plany Pracowni obejmują opracowanie 3 tomów korespon-
dencji pisarki do rodziny, literatów i innych adresatów, tom
wybranych listów do Konopnickiej, obfity tom ineditów, 2 tomy
studiów krytycznoliterackich i publicystyki oraz kalendarium
i bibliografię.

ZEBRANIA NAUKOWE INSTYTUTU BADAŃ LITERACKICH

W dniach 26 - 28 września br. odbyła się w Nieborowie - z ini-
cjatywy Instytutu Badań Literackich - konferencja naukowa po-
święcona zagadnieniu użyteczności metod statystycznych w lek-
sykologii, stylistyce i wersyfikacji. Punktem wyjścia konferen-
cji był referat francuskiego uczonego P. G u i r a u d, pro-
fesora uniwersytetu w Groningen. Prof. Guiraud, autor znanej
publikacji pt. "Caractère statistique du vocabulaire", przed-
stawił swoją interpretację tzw. równania Zipfa. Równanie to
ustala pewne prawidłowości w zakresie częstości użyć poszcze-
gólnych wyrazów i jest punktem wyjścia dla statystyki lingwi-
stycznej. Interpretacja lingwistyczna tego równania zapropono-
wana przez referenta zmierzała ku udowodnieniu tezy, że struk-
tura słownika rządzi się zasadą maksymalnej ekonomii.

Z kolei prof. Wł. K u r a s z k i e w i c z referował
swoje doświadczenia z badań nad statystyką wyrazów w tekstach
XVI w. Wskazał on na istnienie prawidłowości, która pozwala -
znając liczbę haseł występujących w danym odcinku tekstu -
przewidzieć liczbę haseł nowych przy ekscerpcji dalszego od-
cinka tekstu.

Prof. K. G ó r s k i wskazał na znaczenie analizy kompletu
użyć danej formy lub wyrazu dla ustalenia poprawnego brzmienia
tekstu zgodnego z rzeczywistymi zwyczajami językowymi autora.